

Παρουσία Αγίου Πνεύματος στον κόσμο μας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Δυο από τα πολλά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εποχής μας είναι η λογικοκρατούμενη θεώρηση της ζωής και η μοναξιά. Το πρώτο, αν και έφερε την εκπληκτική πρόοδο σε όλους τους τομείς, ώστε να καταργηθούν οι αποστάσεις, ν' αναπτυχθούν οι γνώσεις στο λαό, να ευκολυνθούν οι συνθήκες διαβίωσης και πολλά άλλα σημαντικά και ασήμαντα, περιόρισε την αντίληψη της ζωής στα «φαινόμενα και θεωρούμενα». Αποστασιοποιήθηκε, δηλαδή, από τα «μη βλεπόμενα», τα αόρατα και μη αισθητά, σε σημείο που αδίκησε τον άνθρωπο ως ψυχοσωματική ύπαρξη.

- Γράφει ο π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Το δεύτερο, ως αποτέλεσμα ενδεχομένως του πρώτου, η μοναξιά, κατάργησε το αυτονόητο της σχέσης, της κοινωνίας και ουσιαστικής ένωσης με το συνάνθρωπο. Φυσικά, αυτό, ως αφύσικο, έφερε τις ψυχικές και σωματικές ασθένειες, τη θλίψη

και κατάθλιψη, τη σύγχυση και ανισορροπία.

Αν και αρκετοί από τους λεγόμενους «ανθρώπους της Εκκλησίας», κληρικοί και λαϊκοί, «είναι στον κόσμο τους», αρνούμενοι ή αδυνατώντας να πορευτούν «έως εσχάτου» της ανθρώπινης παθολογίας, να διαγνώσουν και να θεραπεύσουν, η Εκκλησία, με τη θεολογία και την πρακτική της, απαντά ουσιαστικά και στα σύγχρονα υπαρξιακά προβλήματα μας.

Όσο εύκολο είναι ν' αντιληφθούμε και να γνωρίσουμε τα αισθητά με τις αισθήσεις μας, τόσο εύκολο είναι ν' αντιληφθούμε και να γνωρίσουμε τα «υπέρ αίσθησιν» αισθητά. Χρειάζονται, όμως, οι ανάλογες προϋποθέσεις, όπως συμβαίνει και στα υλικά – αισθητά.

Το οδυνηρό αίσθημα της μοναξιάς βρίσκεται στη συνειδητοποίηση πως κανείς δεν νοιάζεται για μας, κανείς δεν μας αγαπά. Ίσως η κραυγή του ληστή πάνω στο σταυρό προς το Χριστό «μνήσθητι μου, Κύριε», να κρύβει αυτό που ο κάθε μοναξιασμένος ζητά: «πες μου ότι μ' αγαπάς, ότι δεν θα αδιαφορήσεις για μένα».

Ο Κύριος υποσχέθηκε στους απ' αιώνων μαθητές Του ότι θα είναι μαζί τους πάντα με την κάθοδο του [Αγίου Πνεύματος](#). Από την Πεντηκοστή και μετά και μέχρι συντελείας του αιώνος, όσο ο κόσμος και να παραδέρνεται στα υπαρξιακά του ερωτήματα και την υπαρξιακή του αγωνία, το Πνεύμα το Άγιο θα ζωντανεύει ανάμεσά μας τον Τριαδικό Θεό.

Καμία λογική και καμία επιστήμη δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξή Του αλλά και να βεβαιώσει την παρουσία Του ανάμεσά μας. Τα εκατομμύρια, όμως, των πιστών σ' όλους τους αιώνες και «έως εσχάτων της γης» θα βεβαιώνουν εμπειρικά και καθόλου φανταστικά ή συναισθηματικά ότι «ζει Κύριος», μας αγαπά και συμπορεύεται κι άρα δεν είναι κανείς μόνος του πετάμενος σ' αυτόν τον κόσμο.

Το Πνεύμα το Άγιο πληροφορεί την Αλήθεια, φωτίζει και καθοδηγεί «εις πάσαν την Αλήθειαν», τελεί τα μυστήρια και αγκαλιάζει τον κόσμο, χαρίζει χαρίσματα ποικίλα και σημαντικά, ζωοποιεί την εσωτερική νέκρα και τη μεταποιεί σε «εντός ημών Βασιλείαν».

Ο κάθε άνθρωπος της εποχής μας μπορεί, αν θέλει κι όσο θέλει, με τη βοήθεια έμπειρου καθοδηγητή, να γνωρίσει και να αποκτήσει το Άγιο Πνεύμα, ώστε να έχει «εν τη καρδία του» τους καρπούς του που είναι «αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθότητα, πίστη, πραότητα, εγκράτεια»(Γαλ. 5, 22-23).

Πηγή: pemptousia.gr (isagiastriados.com)